

Viața
de organizație

RIGORILE REGULAMENTULUI

O masă rotundă publicată nu de mult de ziarul nostru, cu privire la unele probleme ale activității organizației U.T.C. din școli, a sfințit, așa cum era și de așteptat, reacții favorabile din partea celor ce lucrează direct cu tineretul din școli. Activiștii U.T.C., cadre didactice, elevi, referindu-se la deficiențele existente în activitatea organizațiilor U.T.C. din școli, s-au străduit să discute, în același timp, cauzele, să găsească soluții pentru remedierea lor.

Este adevărat, după cum s-a mai arătat, că în activitatea multor organizații U.T.C. din școli lipsesc tocmai ceea ce constituie forța motrice și inițiativă. Tot atât de adevărat este însă faptul că organizațiile sînt nevoite, constrînse, deseori, să nu-și valorifice rezervele, indiscutabile, existente în fiecare colectiv. Nu odată, inițiativa interesantă, ideii care ar putea sta la baza unor acțiuni atrăgătoare, se iese de la înțelegere greșită din partea conducerii școlilor sau a unor cadre didactice. Am înțeles, de pildă, în primăvara aceasta, o acțiune de muncă patriotică — exemplificată mai departe de tovarășul PETRU MEȘTER, prim-secretar al Comitetului orașenesc Arad al U.T.C. Peste două sute de elevi ai unui liceu își exprimaseră dorința să participe. Nu-au putut însă. Directorul școlii le-a interzis. S-au purtat discuții peste discuții, s-au dat telefoane — a rămas tot așa cum a vrut din urmă. Și acesta nu este singurul caz.

Tot la Arad, tovarășa EUGENIA TÂNASE, secretară a comitetului orașenesc U.T.C. ne spune:

— Greutățile pe care le întâmpinăm uneori se mai datoresc și unei lipse de concordanță între acțiunile noastre și dispozițiile date de Ministerul Învățămîntului. Chiar prevederile regulamentului școlar limitează activitatea U.T.C. din școli numai la ședințe. În regulamentul se fixează prea rigid, restricțiile din perioadele de reconșturare ale elevilor iar după-amiezele libere prevăzute pentru a se evita supraîncălzirea sau un caracter prea obligatoriu, ceea ce anulează aproape orice inițiativă a organizațiilor U.T.C. Pe de altă parte, elevii sînt solicitați nu numai de două ori pe săptămînă și atunci se procedează oarecum așa; oînd e vorba de vizionarea unui spectacol sau a unui film, recomandate de secția sau concepute de școală, se dă la o parte regulamentul iar cînd e vorba de o acțiune chiar de aceeași natură inițiată de elevi, de organizația U.T.C., toată lumea își amintește brusc de restricțiile sale.

— Tocmai de aceea — ne spune tovarășul profesor Todorof Marinco din Timișoara, elevii ar trebui lăsați să hotărască ei înșiși, în cadrul organizației U.T.C., ce acțiuni să organizeze, solicitînd sprijinul conducerii școlii pentru rea-

lizarea activităților ce și le propun. Ei știu tot atât de bine ca și noi că au de învățat și-și pot planifica și singuri timpul. Mai importantă mi se pare respectarea acțiunilor proprii pe care și le propun ei. Adică neaglomerarea sau suprapunerea lor cu alte acțiuni inițiate de comitetul orașenesc sau de alte organe, așa cum s-a întimplat nu o dată și în școala noastră.

Într-adevăr, atât la Timișoara cât și la Arad sînt multe școli în care întreaga activitate a organizațiilor U.T.C. demonstrează că se pot iniția acțiuni care să nu repete ceea ce se face, de exemplu la orele de dirigiență. Tovarășul DEMITRIU GHILFA, directorul Liceului Agricol din Arad ne-a vorbit despre experiența existentă în această școală. Una din condițiile indispensabile, după părerea din urmă, pentru ridicarea prestigiului, a întregii activități a organizației U.T.C. este încrederea.

— Conducerea școlii trebuie să acorde mai multă încredere, mai mult credit și atenție organizațiilor U.T.C. Altfel, oricît îi invităm le-ar adresa, oricît le-ar cere, elevii nu vor vedea niciodată inițiativa. În momentul de față, la noi în școala organizația U.T.C. este cea care răspunde în întregime de organizarea timpului liber al elevilor. Serile didactice, programul lor, manifestările artistice și sportive — totul este pus la punct de ei, de colectivele de elevi. Cadrele didactice au rolul de sfătuitoari, de îndrumători. La început mi se părușe și mie că prea le-am lăsat mînă liberă. Apoi însă mi-am dat seama că e mai bine așa. Pentru că subordonînd organizația U.T.C. școlii am ob-

servat în rîndul elevilor o anumită reținere de a face propuneri, de a-și arăta punctul de vedere. În schimb, lăsîndu-le libertatea de acțiune, poii avea adeseori surprize frumoase.

— Pe de altă parte, completează tovarășul TIBERIU IANCU, seful secției de învățămînt a orașului Timișoara, cred că și organizația U.T.C. din școli trebuie să persevereze în găsirea acelor forme, acelor activități interesante, atrăgătoare, care să-i salveze pe elevi, să-i atragă.

— Dacă nu este așa, gresala nu aparține doar direcțiilor sau cadrelor didactice — mărturisesc tovarășul PETRU MEȘTER, prim-secretar al Comitetului orașenesc Arad al U.T.C. De ce, de pildă, să ne ocupăm mereu de situația la învățătură a elevilor, organizînd ne-sumărate ședințe și discuții în care să discutăm venie, accesul la muncă? Și, mai ales, cînd există cadre didactice care o fac, de ce să ne reconșturăm, cu mai multă competență? Mi se pare că ar trebui delimitată mai exact în acest sens sfera de activitate a organizației U.T.C. ca activitate culturală, artistică, sportivă și distractivă pe care o desfășoară organizațiile U.T.C. să fie subordonată implicit aceluiași scop — stimulării răspunderii față de învățatură a elevilor.

În felul acesta și acțiunile ar căștiga în mod firesc un caracter mai sincer și s-ar bucura de varietate, devenind mai atractive. Ar căștiga, cu alte cuvinte, tocmai trăsăturile care trebuie să însoțească permanent activitatea unei organizații de tineret.

D. MATALEA

Cu automobilul spre
virful muntelui

Dacă pînă acum turiștii automobilisti priveau cu jînd iubitorii de drumuri care se aveau cu ruksacul în spate spre cabana Piatra Arsă din masivul Bucegilor, se pare că în curînd rolurile se vor inversa. Noua cale ce se construiește acum de la drumul turistic național nr. 1 pînă la Piatra Arsă are ca obiectiv tocmai permiterea accesului autorizatorilor spre acest incintat colț de natură.

SIMPOZION : Mărturiile ale istoriei
populației românești de pe Valea Argeșului

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

În zilele de 17 și 18 august la Curtea de Argeș și orașul Pitești a avut loc simpozionul științific „Mărturiile ale istoriei populației românești de pe valea Argeșului”, ale cărui lucrări au fost conduse de profesor universitar doctor docent Dumitru Berciu, decanul facultății de Istorie a Universității București. Au fost prezentate comunicările științifice: „Monede antice în regiunea

Argeș și problema continuității”, de profesor universitar doctor docent M. Bucur, „Argeș, străbătașă a Tării Românești” și „Aree vechi și noi”, de profesor universitar A. Sacaroleanu, „Originalitatea și continuitatea în creația populară din Argeș” de conferențiar universitar V. Focșa, „Legendă și adevăr în istoria mănăstirii Argeșului” și „Mănăstirea Argeș și orașenii pitesteni și argeșeni”, de conferențiar universitar Ch. Ionescu.

Zimbriți od rog

CRONICA TELEVIZIUNII

MUZICĂ și STADION

E curînd cum unora în idelle „asa și-asa” omul pune mai multă tenacitate decît în susținerea ideilor — indiscutabil bune. Poate fiindcă ideile „asa și-asa” sînt mai facile și, deci, mai seducătoare. O idee „asa și-asa” o duci ușor la capăt și crezi că l-ai apucat pe picior. Dar cum spunea Bogza odată — Dumnezeu, ca orice om, are două picioare, să nu uităm.

În duminica deschiderii campionatului de fotbal, unul din bunii crainici sportivi ai studiului (știu ce discuții în contradictoriu încă acesți prieteni ai noștri duminicali), om deseori inspirat, mi-a tot dat să dau însăși și unor, simpatice, punînd suflet în ce spune, a avut o idee „asa și-asa”, cu care s-a hotărît să meargă pînă-n pinzele albe: aflînd probabil de la cabine „senzational” motto pentru care un jucător din Arad nu a venit cu echipa la București — o nunță în familie — crainicul a tinut să ne spună de trei ori în cîteva ore de ce Tîrlea acesta a tras chitul. De două ori în timpul transmisiei meciului și încă o dată, noaptea la „Telesport”, am aflat că s-a căsătorit sora lui Tîrlea și înaintea central a pus oarecîm familia deasupra celei sportive.

Sigur că jucătorul va fi judecat de clubul său, dar nici telecronicatorul nu poate scăpa de reflexiile noastre. Ce-l obseda în informația primită? Nu înfeleg. Concretul uman? Ar fi prea „metafizic”. Plăcerea cancanieră? Ar fi

de Radu
Cosașu

oam vulgar. Senzaționalul? Nu era nimic senzational. Utmirea? Utmirea pi-o exprimi o dată. A doua oară nu mai e nimic. Atunci, o sfințită minte? Minia, dacă e sfințită se fereste de excese, ea sfîntul de tîmnie. De vreun secol și jumătate, de la domnul Talleyrand încocoșe, știm că ceea ce e excesiv devine pe dată neinteresant. Relatarea de trei ori, fața lui Tîrlea apărea doar pitorească; crainicul în schimb ni se înfășura spre paguba sa nemeritată, ca un indiscret perseverent.

Sînt convins însăși că nimeni nu s-a gîndit de trei ori la buna idee de a aduce „Magazinul 111” pe stadion. Ideea a veni o dată și așa a rămas — nedezvoltată, copil chiric. S-a adus muzica pe stadion, solistii au cîntat pe pista de atletism, unul a făcut cu microfonul în mînă și-n pas alergător turul terenului, cîntînd „Olimpiada tinereții”; aveam un fel de spectacol „Fotobasket” — nemeritat de aice, din ideea asta generoasă, puteai tești ceva foarte frumos pentru televiziune. Era suficient să nezi pe efect câpăta fiecare cadru în prim plan — în plan secund aveai mișcarea normală și nepremeditată a stadionului, a terenului. Contrastul dintre o mișcare regiată și una retrucată, amîndouă simultane, nu vine în fiecare zi sub ochii regizorilor noștri și nu o dată, pentru a căpăta acest

contrast ferit și sint gata să regizeze muzicarea „retrucată” din planul doi și nu este nimic ca lumea. Aici un bănuș de mîngîi, fîră ca vreun operator să-l spună, se culca pe lîrbă, încet, ad un dermajeze muzica, mișcarea lui era frumoasă și departe, ca un tremur al vieții pe care ochiul îl caudă întotdeauna și-l detectează înforat, mai înforat decît la un cîntec liric în prim-plan. Din păcate, stadionul trăia prea puțin în imaginiile „magazinului”. Emisiunea era pe stadion dar stadionul nu era în emisie. Auzeam aplauzele spectatorilor, după fiecare cîntec — dar ce însemnăd lume la fotbal asta n-am văzut decît noaptea, tirziu la telesport, într-un notim reportaj „pe viu” al operatorului Schafer. Firul microfonului este, după cum se știe lung, poși da ocol terenului cîntînd în microfon, se putea intra în cabine, de pildă, se putea sta de vorbă cu antrenorii, cu jucătorii, puteam pătrunde într-o lume necunoscută, lumea dinaintea de meci, lumea de după meci la care „Magazinul 111” nu s-a gîndit prea des, în pofida altor glume cu balonul rotund. Ni se vorbește de fotbal cînd vrei sau nu vrei, curg cuvintele cu fotbalul, dar cînd se putea face o emisiune bună în acest domeniu al infiniului atunci fanteria dispăre. Și o idee bună fără decite o idee „asa și-asa”. Ni-mic însă nu-i pierdut, ideea se poate reia, nu trebuie să spunem de trei ori că merită.

LOCALURI
CU SPECIFIC

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — O inițiativă bună animă în ultima vreme întreprinderea de alimentație publică din Constanța și anume, aceea a creării unor localuri care să poarte pecetea unui specific sigur. „La Furnica” reunește simplicitate și bunul gust. Crama Dobrogeană unde mobilierul de cel mai autentic stil popular, este adăpostit sub curbele protezoare ale unor doage de bute, restaurantul Păltinșii gata oricînd să-ți servească cele mai atractive specialități măcelărești, preparate după rețete specifice vechilor măcelari dobrogeni și plăcintăria Tomis recunoscută pentru calitatea plăcintelor dobrogene cu brînză picantă, sau dulce, cu brînză și stafide, evocă deo-

camdată circuitul pe care papilele gustative sînt frecvizate se simt „sensitiv” să-l străbată. Din păcate, nu mai că, pe de o parte, localurile pomente nu se bucură de reclama care să le aducă afuența convenită de vizitatori iar pe de altă parte, responsabilități acestor localuri nu se ridică todeauna la înălțimea situației — laboratorul plăcintăriei prepară cantități insuficiente de plăcintă dobrogeană. „La Furnica” nu găsești plăcintă marinărească, iar vinul aromat al Cramei Dobrogeane a început să se degradeze puțin câte puțin. De ce nu vă păstrați intacte, stimaiți tovarășii de la TAPL Constanța, emoțiile din seara premierei? Faceți-o. Interesul consumatorilor rămîne de fapt propriul dv. interes.

Al doilea univers

Cel puțin o dată în istoria Terrei, focul a coborît din cer: și acesta, sub forma unui bloc de antimaterie. Așa presupune ipoteza fantastică avansată în cercuri științifice.

Siberia. Tungusk. 30 iunie 1908, ora 8 și un sfert (ora locală). În imensitatea pădurii virgine se petrecea ceva grandios și înfricoșător. Doi țărani, S. B. Semenov și P. P. Kosolov, au fost martori ai cataclismului. Ei au zărit o imensă sferă de foc explodînd cerul senin; a urmat un zgomot asurzitor și s-a făcut simțită o căldură insuportabilă. Hainele lui Semenov au ars. Samovarul de plumb al lui Kosolov s-a topit precum o bucată de ceară. Și totuși, cei doi se aflau la peste 80 de kilometri de locul înfricoșătorului. Alt martor, mai îndepărtat, mecanicul transibericului nr. 92 care se îndrepta spre Moscova, povestea: „Am văzut o enormă coloană de foc, urmată de un gigant nor în formă de ciupercă”. Nouă, contemporanii Hiroșimei, o asemenea imagine ne oferă o idee foarte precisă. Potrivit cronicilor epocii, zgomotul a fost auzit de la o distanță de 2.000 km.

Ce s-a petrecut? Prima supoziție, fă-

cută de astronomi, a fost aceea a căderii unui meteorit gigant. Timp de aproape 20 de ani, nici o expediție științifică n-a fost trimisă la fața locului. Abia în 1927, o echipă de savanți sovietici a făcut cercetări la Tungusk. Nici un crater, cit de mic, nici o urmă care să ateste percuția unui meteorit. În schimb, unele constatări turburătoare, inexplicabile. Pe o rază de 30 de kilometri, o întregă pădure uriașă era la pămînt; dar exact în centrul acestei întinderi arborii rămăseseră în picioare, neatinși. Concluzia: catastrofa din 1908 n-avea nimic comun cu căderea unui meteorit. Grație unor expediții științifice efectuate între 1958 și 1965 s-a desprins constatarea că explozia din 30 iunie 1908 a avut loc la mare înălțime, deasupra solului, la circa 8 kilometri altitudine. Studiind ravagiile făcute de misterioasa explozie, oamenii de știință au evaluat că energia declanșată acolo echivală cu o bombă H de 20 megatone. Și din nou întrebarea: care e enigmaticul fenomen ce s-a produs în acea dimineață a lui 1908? Unii autori au emis ipoteza unei nave extraterestre care ar fi explodat. Pare ceva de domeniul romanțelor științifico-fantastice. Și totuși, ipoteza cea mai fantastică ține nu de domeniul imaginației ci de știința cea mai riguroasă.

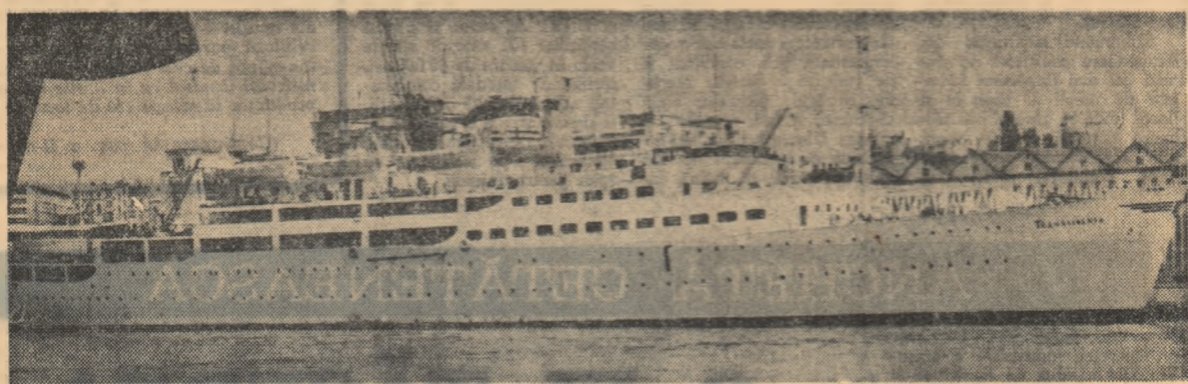
În 1928, un tânăr fizician, în vîrstă de 26 de ani, Adrien Maurice Dirac, emite teoria antimateriei sau, mai exact, a particulelor negative. Era vorba de teorie pur matematică; nici un fapt, nici o experiență n-o confirmaseră. În esență, Dirac afirma că fiecare particulă i se opune o antiparticulă. Materia se compune din nuclee pozitive în jurul cărora se rotează electronii negativi. Antimateria se compune din nuclee negative cu electroni pozitivi. Un fel de univers pe dos. Tânărul fizician care avea să primească în 1933 premiul Nobel nu ezită să avanseze și alte ipoteze: cînd o particulă întîlneste o antiparticulă, ele se distrug reciproc, eliberînd energie. Și adăuga el, există probabil antiatomii, antimolecule; iar undeva, în Univers există, poate, o lume de antimaterie, o antiunivers, un fel de imagine răsturnată a Lumii noastre. În 1958, fizicianul Willard Libby (premiul Nobel pe 1960) putea deja să întocmească o listă apreciabilă de antiparticule.

Asadar, se poate concepe că blocuri de antimaterie parcurg spațiul.

„Cel puțin o dată în istoria Terrei, un asemenea bloc ar fi atîns globul nostru făcînd din materie și s-ar fi anihilat, degajînd acea energie fenomenală, care a culcat la pămînt o uriașă pădure. Multii savanți, printre care Willard Libby, au calculat că un kilogram de antimaterie e de ajuns pentru provocarea unei explozii ca aceea de la Tungusk.

Sîntem în pragul unei lumi noi, necunoscute, situată dincolo de propria noastră experiență. Savanții discută despre antiunivers, antiatlas și afirmă că Universul nostru e de o simetrie splendidă, perfectă. E coșturos. Nimic nu ne îndreptățește însă să plasăm aceste supoziții în sfera fantasmagoricului. Natura este mai îndrăgneașă în realitatea ei decît imaginația omului în fantezia sa.

EM. BUCĂR

„Transilvania” în rada portului Constanța

CU OPERATIVITATE GOSPODĂREASCĂ

(Urmare din pag. 1)

Intr-adevăr, sfatul popular nu pare prea grăbit cu pregătirea școlilor pentru începerea cursurilor. La Școala generală nr. 3 o primă echipă s-a prezentat pe 18 iulie, a lucrat două zile, apoi a făcut șase zile pauză din lipsă de materiale. Nici cei care au urmat n-au lucrat însă într-un ritm mai sustinut. Tovarășul director a încercat în zadar să-i impulsioneze pe lucrătorii parafranzindu-i pe Miron Costin:

— Mai fiest cu vorbăria și mai des cu mistria, măi băieți! Îndemnul n-a găsit ecou la cei în cauză.

— Sperăm totuși că terminăm pînă la 15 august, ne spune cu urmă de îndoială în glas directorul școlii.

Un alt popas l-am făcut în magazinelor care deosebesc uniformele școlare. N-a fost prea greu pentru că în tot orașul nu există decît trei magazine care au asemenea produse, dintre care unul e suficient numărul de vizitatori în aceste magazine conducerii celor două magazine ar trebui să rezolve într-un fel aceste probleme.

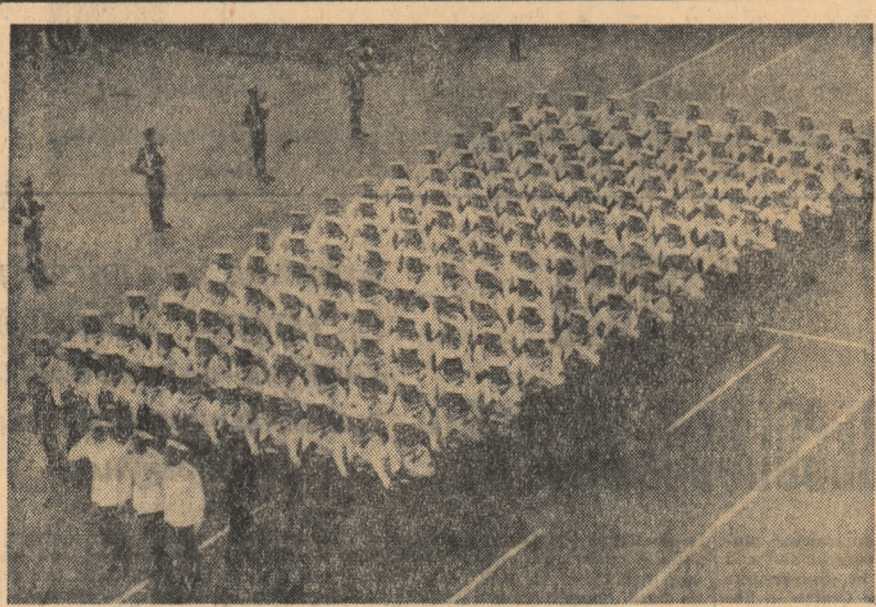
Un ultim popas — librărie. Am avut mulțumirea să constat că sînt din belșug aprovizionate cu rechizite școlare de tot felul. N-am înțeles însă de ce cumpărătorii nu sînt invitați să-și procure aceste rechizite din timp, înainte de începerea anului școlar. Există numai cîteva afișe la librărie care difuzează manuale școlare.

mădite în rafturi, necălcate și-nelate dintre ele, la raionul de băieți, sînt prăfuite. Motivele invocate sînt lipsa de spațiu, faptul că este vorba de măruri de sezon care se vînd oricum și foarte repede. Ni se pare, de asemenea, insuficient numărul de vizitatori în aceste magazine conducerii celor două magazine ar trebui să rezolve într-un fel aceste probleme.

Un ultim popas — librărie. Am avut mulțumirea să constat că sînt din belșug aprovizionate cu rechizite școlare de tot felul. N-am înțeles însă de ce cumpărătorii nu sînt invitați să-și procure aceste rechizite din timp, înainte de începerea anului școlar. Există numai cîteva afișe la librărie care difuzează manuale școlare.

mădite în rafturi, necălcate și-nelate dintre ele, la raionul de băieți, sînt prăfuite. Motivele invocate sînt lipsa de spațiu, faptul că este vorba de măruri de sezon care se vînd oricum și foarte repede. Ni se pare, de asemenea, insuficient numărul de vizitatori în aceste magazine conducerii celor două magazine ar trebui să rezolve într-un fel aceste probleme.

— uniforme sînt îngri-

IMAGINI DE LA MAREA SĂRBĂTOARE

Fotografii de V. RANGA

Fără „origențe” la construcțiile școlare

(Urmare din pag. 1)

placa de beton de la corpul B se turna a...

LOCUINȚE PROPRIETATE PERSONALĂ — LA CHEIE

FLOIEȘTI (de la coresp...

de apartamente la Buză...

Plecarea unei delegații a Partidului Comunist Român la Oslo

Vineri dimineața a plecat la Oslo o delegație a Partidului Comunist Român...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Alexandru Drăghici...

Lotul de lupte al Turciei pentru „Mondialele” de la București

Federatia de specialitate a Turciei a definitivat lotul de sportivi care vor participa la campionatul mondial de lupte greco-romane...

Soos invingător in tumeul de la Belgrad

In runda a 33-a a turneului internațional de șah de la Skopje, șahistul român Bela Soos l-a învins pe fostul șahist al echipei din Danzig...

FOTBAL

Echipele italiene de fotbal Internationales Milano și Intercept turneul în America...

Atletii și miline se vor desfilă la Cuibășca jocurile unui turneu internațional de fotbal...

TELEGRAME

primite de conducerea de partid și de stat

Cu prilejul sărbătorii celei de-a XXIII-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist...

Enver Hodja, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania...

Telegrama adresată conducerii de partid și de stat de conducătorii Republicii Democratice Vietnam este semnată de Ho Și Min...

Telegrama adresată conducerii de partid și de stat de conducătorii Republicii Democratice Vietnam...

PITESTI. — Săpăturile arheologice efectuate în localitatea Măldăr, regiunea Argeș...

Cîte minute are ziua dv de muncă

(Urmare din pag. 1)

cea spune că „realizează adevărate bijuterii”, Gavril Boda...

Gheorghe Petcu oprește mașina la 5,40 în loc de 7 „nu-i duminică...

șand unul de 5 mm. Pe lângă faptul că pierd o oră...

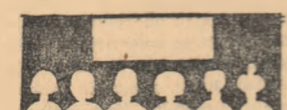
— O oră imi trebuie să improvizez burghiu de care am nevoie pentru roțile dințate...

— Abia am realizat norma. Am făcut un cuțit, n-a mers, apoi altul...

I-am putea numi VINOVAȚI FĂRĂ VINĂ. Și iată de ce. Șpanul, la strângere creează un ciudat relief...

O altă radiografie, un alt diagnostic: lipsa de materiale. Prima urgență o constituie S.N. 250 dar lipsesc materialele pentru comandă...

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic...

— cinematoscop — rulează la Lumina (orele 9,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45)...

GAUDEAMUS IGITUR (orele 12,15). UN SURS IN PLINĂ VARĂ (orele 15; 18; 20,45)...

— cinematoscop — rulează la Miorița (orele 15,30; 18; 20,30)...

CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinematoscop — rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45)...

PROGRAMUL II 10,03 Pagini din muzica preclasică; 10,30 Mari cupluri ale iubirii...

GRADINI

21-27 AUGUST 1947

SPARTACUS — grădina Festival (orele 20,45). CUM SĂ FURI UN MILION — cinematoscop — Stadionul Dinamo...

PROGRAMUL I 12,15 Miorița — Basmul „Inșir-te mărăritar”...

SIMBĂTA 26 AUGUST 18,00 „Vă așteptăm la ora 6”; 18,25 Nolle aventuri ale echipei...

(Urmare din pag. 1)

președintele comitetului sindical ne spune cu regret că nu ne-o poate da căci se strică...

O dată cu înființarea celor două mari unități industriale ale Dejului, au venit aici tinerii din toate colțurile țării...

IONEL RADU (I.P.R.O.F.I.L.) Sint unul din acei tineri din Dej care o dată la 2-3 luni îmi iau geamantanul și plec în căutarea unei noi gazde...

ION MOLDOVEANU (I.P.R.O.F.I.L.) Și încă tovarășul Radu Ionel este de învidiat. El cel puțin stă în oras...

SPRIDON GITU (combinatul de celuloză): Cererea numărul unu? O casă de cultură orănească...

NICOLAE REPEDE (combinatul de celuloză): De multă vreme tinerii muncitori ai combinatului se adresează conducerii...

V. GIMPEANU (secretar al Comitetului orașeneș al U.T.C. Dej): De organizarea timpului liber se ocupă la noi toți...

In locul obișnuitului încheierii ce cuprind concluzii și propunerii, am dorit ca la această anchetă să aibă ultimul cuvânt cel în drept a rezolva cererile...

In locul obișnuitului încheierii ce cuprind concluzii și propunerii, am dorit ca la această anchetă să aibă ultimul cuvânt cel în drept a rezolva cererile...

